

είμαστε

ΑΜΠΑΚΚΙΡΟΙ & ΑΓΚΡΙΣΜΕΝΕΣ

ειδική πρωτομαγιάτικη έκδοση 05/2022

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ 2022

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Μετανάστρια/Πρόσφυγας στην
Εργασία:

Οι διακρίσεις εν πολλοσπλές.
Τα δικαιώματα; Το χρώμα;
Το φύλο; Τα θρησκευτικά
Σύμβολα;
Η εργασία της συμπυκνώνει
το καθεστώς επισφάλειας
που χαρακτηρίζει την
καθημερινή ζωή των
μεταναστριών και προσφύγων
εργατριών στην Κύπρο.

Εργάτης:

Εργάτης που ανάγκη ή
εργάτης που ανάγκη;
Ούτε να ζούμε για να
δουλεύουμε ούτε να
δουλεύουμε για να ζούμε.

Συνταξιούχος Εργάτρια:

Οι τιμές ανεβαίνουν, οι
συντάξεις στα ίδια επίπεδα
παραμένουν.
Το όριο σύνταξης επήεν στα
90.

Γυναίκα:

Η γυναίκα στη δουλειά. Η
γυναίκα νοικοκυρά.
Η γυναίκα που φροντίζει τα
παιδιά.
Πόσο πνάζεις τελικά;

Σεξ-εργάτρια:

Συνυφασμένη με την
παρανομία.
Αδήλωτοι βιασμοί; Εμπορία;
Ναρκωτικά; Εκμετάλλευση;
Τουλάχιστον εσύ μπορείς να
τα καταγγείλεις κάπου.

*Γιατί είμαστεν ούλληες
εργάτριες. Γιατί ο ρατσισμός
εν ταξικός. Γιατί η
δουλειά που την δουλειά
εν απέχει πολλή. Γιατί εν
δικαιούμαστε πιο πολλή
αλλή δικαιοσύμαστε τα
ούλλη.*

*Το δικαίωμα στην εργασία
παραμένει έναν αστικό
δικαίωμα. Το δικαίωμα στην
τεμπελιά παραμένει έναν
ταξικό.*

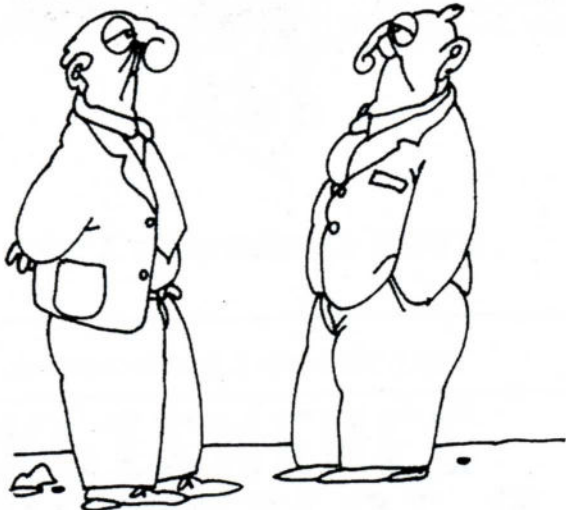

Ο ΜΙΣΟΣ ΜΙΣΘΟΣ
ΕΦΥΕ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ.
ΑΛΛΟΣ ΜΙΣΟΣ ΜΙΣΘΟΣ
ΓΙΑ ΝΟΙΚΙ ΤΖΙΑΙ
SUPERMARKET. Ε
ΤΖΙΑΙ ΑΛΛΟ ΜΙΣΟΣ
ΜΙΣΘΟΣ ΓΙΑ ΤΣΙΑΡΑ
ΤΖΙΑΙ ΜΠ ΥΡΕΣ.

ΕΝ ΜΙΣΘΟΣ ΟΣΑ ΕΝ
ΜΙΣΟΣ, ΑΛΛΑ ΕΤΣΙ
ΣΤΑ ΣΟΒΑΡΑ ΕΝ
ΣΟΥ ΠΕΡΝΟΥΝ
ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
ΑΔΕΡΦΕ...

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
50 ΧΡΟΝΙΑ Η
ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑ
ΑΝΕΒΗΚΕΝ 125% ΤΖΙΑΙ
Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ
ΜΙΣΘΟΣ ΕΝ ΕΤΑΡΑΞΕ

ΕΙΜΑΣΤΕΝ ΚΑΛΟΙ
ΜΑΛΑΚΕΣ ΤΕΛΙΚΑ

Ξυπνήτηρι Δευτέρα πρωί.
Κόλαση. Με την τσίμψη
στο μάτι, ξεκινάει με τα
πόδια για τη δουλειά. Έχει
πάρει με τα χίλια ζόρια
ένα αυτοκίνητο – πληρώνει
ακόμα τις δόσεις – αλλή
τα έξοδα είναι τόσα που
σκέφτεται 2 και 3 φορές
πριν το κυκλοφορήσει.
Εδώ που έφτασε η τιμή της
βενζίνης έλεγε να παίρνει το
λεωφορείο για τις κοντινές
μετακινήσεις, αλλή αυξήσαν
και εκεί τα εισιτήρια.

Πάλη με τα οικονομικά
ασχολεύσαι, δόχημα θα μπει
η βδομάδα, σκέφτηκε. Κοίτα
γύρω σου τι ωραία μέρα.
Είναι πρωί φυσικά και δεν
έχουν ηλακώσει οι ζέστες
ακόμα, ο παλιόκαιρος αυτού
του τόπου είναι τέτοιος που
μέχρι να φύγει ο χειμώνας
με τους θερμοσίφωνες
και τα καλοριφέρ, έχει
μπει το καλοκαίρι με
τους ανεμιστήρες και τα
κλιματιστικά. Έρχεται μετά
το ρεύμα και σου παγώνει το
αίμα κατακαλόκαιρο.

Ρε σκέψου κάτι άλλο λέμε,
μη μιζερίάζεις τόσο ωραία
μέρα! Τι να το κάνεις,

όμως, στην δουλειά θα την
περάσεις. Με τον ίδιο μισθό
χρόνος μπαίνει χρόνος
βγαίνει, με τα ίδια μονότονα
καθήκοντα κάθε μέρα, με τον
ξινισμένο τον προϊστάμενο
που στραβομουτσουνιάζει
κάθε φορά που ζητάς άδεια
για να πας τουαλέτα και σου
την λέει επειδή αντάλλαξες
μια κουβέντα με τους
συναδέλφους. Μήπως και
μείνει λίγο πίσω η δουλειά
και χάσει ένα ευρώ το
λατρεμένο του αφεντικό, που
αλλάζει χίλια χρώματα κάθε
φορά που τολμάει να ζητήσει
καμιά συναδέλφισσα λίγο
μεγαλύτερο κομμάτι από
τα λεφτά που του βγάζει.
Είναι και η τηλεργασία μια
ανάσα από όλα αυτά, μέχρι
που ήρθαν οι φουσκωμένοι
λογαριασμοί και το αφεντικό
σου που γλύτωσε τα έξοδα
έκανε την πάγια.

Ήθελες δεν ήθελες πάλη
εκεί το πήγες, στην φτώχεια
που σε δέρνει. Αλλή φταίει
που είναι μέσα του μήνα
ακόμα και από τον μισθό
έχουν μείνει κάτι ψίχουλα.
Έχει φύγει ο μισός μισθός
στο νοίκι και στους
λογαριασμούς, τα υπόλοιπα

σουπερμάρκετ. Άντε να
μείνουν κάτι ψιλά για κάνα
καφέ ή καμιά μπύρα με τα
παιδιά, αν βρεθεί χρόνος
και δύναμη δηλαδή. Οι
σινεμάδες και τα θέατρα
είδη πολυτελείας πλέον,
κι ας μην μιλήσουμε για
ταξίδια στο εξωτερικό.
Ναν καλή οι γονείς που
συνεισφέρουν και την
βγάζουμε, αλλή μέχρι τότε
θα αντέξουν και αυτοί;
Ήταν βλέπεις τυχεροί, στην
ηλικία μας είχαν σπίτι,
οικογένεια, εργασιακή και
οικονομική ασφάλεια. Και
τώρα βλέπουν όσα μαζέψανε
να εξανεμίζονται, για να
στηρίξουν την γενιά μας
που κουτσοζέι μεροδοϋλή
μεροφάι μέσα στην
ανασφάλεια, με πτυχία και
διπλώματα που δεν αξίζουν
ούτε το χαρτί πάνω στο
οποίο τυπώθηκαν.

Είναι σαν να γύρισε ο χρόνος
100 και βάθε χρόνια πίσω
– πανάκριβες τιμές ακόμα
και στα βασικά, μισθοί
πείνας, ελάχιστα εργατικά
δικαιώματα (και αυτά να
παραβιάζονται)· κι άμα
δεν σ' αρέσει, απόλυση και
ανεργία. Αλλή τα πράγματα

δεν ήταν πάντα έτσι,
έτσι κατάντησαν επειδή
σταματήσαμε να παλεύουμε
και αφήσαμε άλλους να
μιλούν για μας. Ξεχάσαμε
πως ήταν στις εποχές των
μεγάλων κρίσεων και των
πολέμων που οι εργάτριες
και οι εργάτες οργανώνονταν,
διεκδικούσαν και κέρδιζαν
αυτά που σήμερα μας
παίρνουν μέσα από τα χέρια
μας.

Πολλά που ακόμα θεωρούμε
αυτονόητα, κερδήθηκαν με
αίμα και αγώνες, σαν την
σφαγή των απεργών για το
οχτώωρο τον Μάη του 1886
στο Σικάγο, που τιμούμε
κάθε χρόνο την Πρωτομαγιά.
Έτσι φέτος, κοπιάστε να
ενώσουμε τις φωνές μας
ξανά, να ξαναπιάσουμε το
νήμα των αγώνων και να
υπερασπιστούμε τα κοινά
μας συμφέροντα.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ
ΜΕΙΩΣΗ ΕΝΟΙΚΙΩΝ &
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΠΛΑΦΟΝ & ΜΕΙΩΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΣΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΑΓΑΘΑ, ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ
ΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ

Γιατί οι μισθοί μας εν
κανούν, οι τιμές ανεβαίνουν,
τζιαι οι μέρες μας γίνονται
ούθλον και πιο μίζερες. Γιατί
εν θέλουμε να ζούμε για να
δουλεύουμε, ούτε θέλουμε
να θιώνουμε στη δουλειά
για να μπορούμε να ζούμε.
Γιατί ξέρουμε ότι η κρίση
ένεν φυσικό φαινόμενο ούτε
έκτακτη κατάσταση, αλλή
δομικό χαρακτηριστικό
του κοινωνικού συστήματος
που ζούμε – ενός

συστήματος που είτε εννά
το τελειώσουμε είτε εννά
μας τελειώσει. Γιατί εν
περιμένουμε σωτηρία
που κανέναν που έσσει
συμφέρον να συνεχιστεί
τούτη η κατάσταση, και γιατί
ξέρουμε πως η υπεράσπιση
τζιαι η προώθηση των δικών
μας συμφερόντων εν υπόθεση
δική μας. Γιατί ξέρουμε
ότι αξίζουμε περισσότερα,
γιατί ξέρουμε πως αξίζουμεν
τα ούθα.

Ε ΠΑΜΕ ΝΑ ΤΟ
ΠΟΥΜΕ ΤΖΙΑΙ
ΤΟΥ ΜΑΣΤΡΟΥ
ΚΑΛΟ, ΝΑ ΜΕΝ
ΠΑΛΕΦΚΕΙ
ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ
ΟΠΩΣ ΤΟΝ
ΠΑΛΑΒΟ.

ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ Η
ΠΑΛΗ ΤΩΝ
ΤΑΞΕΩΝ ΡΕ
ΓΙΩΡΚΟ

ΜΕΙΩΣΗ
ΤΙΜΩΝ

ΑΥΞΗΣΗ
ΜΙΣΘΩΝ

40 ΟΡΕΣ
ΔΟΥΛΕΙΑ

ΓΙΑ 800€
ΣΚΑΤΑ

